

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0070/2014

30.1.2014

JELENTÉS

a közös halászati politika területén a nők szerepének fejlesztése céljából
meghozandó különleges intézkedésekről
(2013/2150(INI))

Halászati Bizottság
Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság

Előadó: Dolores García-Hierro Caraballo, Raül Romeva i Rueda

(Közös bizottsági ülésekkel lefolytatott eljárás – az eljárási szabályzat 51.
cikke)

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	11
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	15

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a közös halászati politika területén a nők szerepének fejlesztése céljából meghozandó különleges intézkedésekről (2013/2150(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Halászati Alapra (EHA) alkalmazandó rendeletekre, különösen a 2328/2003/EK, az 1198/2006/EK és a 791/2007/EK tanácsi rendeletre, amelyek megállapítják a halászati ágazatnak nyújtott közösségi strukturális támogatásra vonatkozó részletes szabályokat és rendelkezéseket¹,
- tekintettel az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 7-i 2010/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre²,
- tekintettel a közös halászati politikáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2013. február 6-i jogalkotási állásfoglalására³,
- tekintettel a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2012. szeptember 12-i jogalkotási állásfoglalására⁴,
- tekintettel az Európai Tengerügyi és Halászati Alap vonatkozásában a Bizottság által megfogalmazott javaslatra és a Parlament és a Tanács elfogadott álláspontokra (COM(2011)0804),
- tekintettel a „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) részvételi és terjesztési szabályainak megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat vonatkozásában a Bizottság által megfogalmazott javaslatra, valamint a Parlament és a Tanács elfogadott álláspontokra (COM(2011)0810),
- tekintettel a Bizottság közleményére az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának: A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia (2010–2015) (COM(2010)0491),
- tekintettel „A nők hálózata: halászat, gazdálkodás és diverzifikáció” című, 2005. december 15-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel a kisüzemi part menti halászatról, a hagyományos kisüzemi halászatról, valamint a közös halászati politika reformjáról szóló, 2012. november 22-i

¹ HL L 223., 2006.8.15., 1. o.

² HL L 180., 2010.7.15., 1. o.

³ P7_TA(2013)0040.

⁴ P7_TA(2012)0333.

⁵ P6_TA(2005)0532.

állásfoglalására¹,

- tekintettel a közös halászati politika külső dimenziójáról szóló, 2012. november 22-i állásfoglalására²,
 - tekintettel a közös halászati politika reformjáról szóló átfogó közleményről szóló, 2012. szeptember 12-i állásfoglalására³,
 - tekintettel „A nők szerepe és fenntartható fejlődés a halászat különböző területein” címmel a Halászati Bizottságban 2010. december 1-jén megtartott meghallgatásra,
 - tekintettel a Halászati Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság által az Európai Parlamentben 2013. október 14-én megtartott, a nők európai halászatban és akvakultúrában betöltött szerepének fejlesztéséről szóló meghallgatásra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel az eljárási szabályzat 51. cikke alapján a Halászati Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság által folytatott közös tanácskozásokra
 - tekintettel a Halászati Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A7-0070/2013),
- A. mivel a nők által a halászat és az akvakultúra területén végzett munkát nem ismerik el és az általában láthatatlan marad, annak ellenére, hogy jelentős gazdasági hozzáadott értéket képvisel, és hozzájárul számos európai település és régió társadalmi, gazdasági és környezeti fenntarthatóságához, különösen a halászatból élő területeken;
- B. mivel a tagállamokban több mint 100 000 nő dolgozik a halászati ágazatban, ebből 4% a halkitermelésben – ahol a halászati tevékenységhez kapcsolódó munkát végeznek hálókészítőként, valamint kirakodó vagy csomagoló munkásként –, 30% az akvakultúrában, elsősorban a gyalogos kagylóhalászatban, és körülbelül 60% feldolgozóiparban;
- C. mivel rendkívül nehezek a nők által a halászati és akvakultúra-ágazatban hagyományosan végzett munkák, így a gyalogos kagylóhalászat, a hagyományos – mozgó vagy megfelelő létesítményekben folytatott – halárusítás, a halászhalók készítése és javítása, a hal rendkívül kedvezőtlen időjárási viszonyok közötti kirakodása, osztályozása és csomagolása;
- D. mivel a statisztikák jócskán alulbecsülik a nők által ezen ágazatok némelyikében végzett munka valódi mértékét, és mivel a kiterjedt gazdasági válság és az egyes tagállamokban tapasztalható magas munkanélküliség hozzájárult e számok további növekedéséhez, megállapítható, hogy a nők növekvő mértékben vesznek részt a halászati ágazathoz kapcsolódó tevékenységekben, különösen a gyalogos kagylóhalászatban, amely a családi jövedelem kiegészítését, vagy akár biztosítását jelenti;

¹ P7_TA(2012)0460.

² P7_TA(2012)0461.

³ P7_TA(2012)0336.

- E. elismerve a nőknek a halászathoz és az akvakultúrához kapcsolódó tevékenységekben – különösen halászeszközök készítésében és javításában, a hal kirakodásában és osztályozásában, a halászhajók ellátásának irányításában, valamint a hal előkészítéséhez, feldolgozásához, csomagolásához és forgalomba hozatalához, illetve a halászati vállalkozások irányításához tartozó tevékenységekben – való részvételét;
- F. mivel a Parlament a kisüzemi part menti halászatról, a hagyományos kisüzemi halászatról, valamint a közös halászati politika reformjáról szóló, 2012. november 22-i állásfoglalásának 30. bekezdésében felszólítja a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a nők halászati iparágban betöltött fontos gazdasági, társadalmi és kulturális szerepét, annak érdekében, hogy a nők hozzáférhessenek szociális ellátásokhoz, és hangsúlyozza, hogy a nők aktív részvétele a halászathoz kapcsolódó különböző tevékenységekben hozzájárul egyrészt a halászati ágazat fenntartásához és fennmaradásához, másrészt a sajátos hagyományok és gyakorlatok megőrzéséhez, valamint a különböző régiók kulturális sokszínűségének védelméhez;
- G. mivel 2012. szeptember 12-i jogalkotási állásfoglalásában az Európai Parlament szorgalmazza a nők halászati és akvakultúra-ágazatbeli termelői szervezetekben való részvételének elősegítését;
- H. mivel az Európai Parlament a kisüzemi part menti halászatról, a hagyományos kisüzemi halászatról, valamint a közös halászati politika reformjáról szóló, 2012. november 22-i állásfoglalásának 31. bekezdésében az Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA) általi finanszírozást tart szükségesnek a nők halászati ágazatban való részvételének támogatása, a nők szervezeteinek nyújtott támogatás, a nők szakképzése, valamint a nők halászathoz betöltött szerepének – a szárazföldön végzett tevékenységek és a halászathoz a kitermelés, illetve a feldolgozás és a forgalomba hozatal során kapcsolódó tevékenységek támogatása általi – növelése céljából;
- I. mivel a Parlament a kisüzemi part menti halászatról, a hagyományos kisüzemi halászatról, valamint a közös halászati politika reformjáról szóló, 2012. november 22-i állásfoglalásának 39. bekezdésében felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket annak biztosítására, hogy a nők a férfiakkal azonos javadalmazásban, valamint egyéb munkaügyi, szociális és gazdasági juttatásokban részesüljenek, beleértve a halászati ágazatban felmerülő foglalkozási kockázatokra kiterjedő biztosítást, a munka nehézsége (éjszakai munkavégzés, veszélyesség, a termelés ütemétől vagy a halászati lehetőségektől függő munkarend) miatt a nyugdíjkorhatárt csökkentő együttthatók alkalmazását célzó intézkedéseket, valamint a jellemzően kialakuló betegségeik foglalkozási megbetegedésként való elismerését;
- J. mivel a munkaerőre – és különösen a bizonyos tevékenységeken belül a munkaerő nemek szerinti megoszlására, valamint a kisüzemi part menti halászatra és a hagyományos kisüzemi halászatra, az extenzív akvakultúrára és a kapcsolódó tevékenységekre – vonatkozó statisztikai információk háttérbe szorulnak a fogásokra, kirakodásra, úrtartalomra stb. vonatkozó információkhoz képest;
- K. mivel a halászathoz, az akvakultúrához és a kapcsolódó ágazatokban foglalkoztatott munkaerőre vonatkozó uniós és tagállami statisztikai adatok nem teljesek, harmonizáltak vagy mutatókra bontottak ahhoz, hogy lehetővé tegyék a nők e területeken tett

hozzájárulásának felmérését;

- L. elismerve, hogy a nők – a halászati és akvakultúra-ágazatban végzett munkájuk és jelentős gazdasági hozzájárulásuk ellenére – nem részesülnek sem kellő szociális és munkaügyi védelemben, sem megfelelő szakmai és munkaügyi jogállásban;
 - M. elismerve, hogy a halászati ágazatban a nők hátrányos anyagi megkülönböztetést szenvednek el, és hogy ugyanazért a munkáért alacsonyabb javadalmazásban részesülnek, mint a férfiak;
 - N. mivel a nők halászati ágazatban végzett munkáját jogi tekintetben gyakran nem ismerik el, és hiányzik az e tevékenységek sajátos és jellemző kockázatainak és egészségügyi vonzatainak megfelelő szociális védelemhez való hozzáférés;
 - O. mivel a Parlament a kisüzemi part menti halászatról, a hagyományos kisüzemi halászatról, valamint a közös halászati politika reformjáról szóló, 2012. november 22-i állásfoglalásának 42. bekezdésében felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek lépéseket – különösen a 2010/41/EU irányelv alkalmazása révén – annak érdekében, hogy előmozdítsák és elérjék a nők halászati ágazatban végzett munkájának nagyobb fokú jogi és társadalmi elismerését, valamint biztosítsák, hogy a családi vállalkozásokban teljes vagy részmunkaidőben foglalkoztatott, vagy a házas társukat segítő nők, akik ezáltal hozzájárulnak saját maguk és családjuk gazdasági fenntarthatóságához, a magánvállalkozói státusszal rendelkező személyekkel megegyező jogi elismerésben vagy társadalmi juttatásokban részesüljenek, valamint hogy garantálják szociális és gazdasági jogaikat, többek között az egyenlő bérezést, a munkanélküli ellátásokat, amennyiben (átmenetileg vagy tartósan) elveszítik munkájukat, továbbá a nyugdíjjogosultságot, a szakmai és családi élet összeegyeztethetőségét, a szülési szabadság lehetőségét, a szociális biztonsághoz és az ingyenes egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést, a munkahelyi biztonságot és egészségvédelmet, valamint egyéb szociális és gazdasági jogokat, ideértve a tengeri kockázatokra is kiterjedő biztosítást is;
 - P. mivel 2012. szeptember 12-i állásfoglalásában az Európai Parlament amellett foglal állást, hogy a nők halászati ágazatban betöltött szerepét jogi és társadalmi szempontból jobban el kell ismerni, a nőknek magasabb javadalmazást és ugyanolyan jogokat kell biztosítani, mint a férfiaknak, továbbá a halászoknak a családi vállalkozás fenntartásához hozzájáruló házas társainak és élettársainak ugyanolyan jogállást és szociális juttatásokat kell biztosítani, mint amelyekben a magánvállalkozók részesülnek;
1. felhívja a Bizottságot, hogy a nők tevékenységéhez kapcsolódó sajátos igények felmérése és a nők által üzött igen nehéz foglalkozások társadalmi elismerésének növelése érdekében indítson a halászatból élő régiókra vonatkozó statisztikai programot, különös figyelmet fordítva a kisüzemi part menti halászatra, a hagyományos halászati módszerekre és a sajátos értékesítési csatornákra, valamint a kagylóhalászok, hálókészítők, valamint a kisüzemi halászatban dolgozó és kapcsolódó tevékenységeket folytató nők munkájára és szociális és munkaügyi körülményeire;
 2. úgy véli, hogy javítani kell a halászati ágazaton belüli foglalkoztatásra vonatkozó statisztikai adatok gyűjtését és elemzését, valamint hogy azokat nem, tevékenységfajta és szerződéstípus (magánvállalkozó, fizetett munkavállaló, részleges munkaidő, teljes

munkaidő, alkalmi munka) szerint kell csoportosítani, hogy meg lehessen becsülni a nők szerepét a halászati és akvakultúra-ágazatban;

3. felhívja a Bizottságot, hogy a nemek szerinti adatgyűjtést a fogási ágazatban is alkalmazza, és vezessen be olyan új mutatókat, mint a kor, az iskolai végzettség és a munkában részt vevő házastársak vagy élettársak tevékenysége;
4. úgy véli, hogy egyértelműen meg kell határozni a halászatban, az akvakultúrában és a kapcsolódó ágazatokban foglalkoztatott munkaerőre vonatkozó adatok gyűjtésével kapcsolatos fogalmakat; ugyancsak szükségesnek tartja uniós szinten harmonizált statisztikai mutatók csomagjának létrehozását, és kéri a tagállamokat, hogy megfelelő időben és maradéktalanul bocsássák rendelkezésre az adatokat e mutatóknak megfelelően;
5. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy mind jogi, mind társadalmi szempontból ismerje el azt a szerepet, amit a nők a halászati és akvakultúra-ágazatban, valamint a halászból élő területek fenntartható fejlődésében betöltenek, hogy kiküszöbölje mindazokat a gazdasági, adminisztratív és társadalmi akadályokat, amelyek megnehezítik a nők egyenlő feltételek melletti részvételét;
6. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a tagállamokat ösztönözzék arra, hogy szabályozzák és foglalkozási betegségként ismerjék el egyrészt azokat az üzleti és gerincbántalmakat és reumatikus betegségeket, amelyeket a kagylóhalászatot, hálókészítést, kirakodást, csomagolást, feldolgozást, előkészítést, halászatot és értékesítést végző nők munkakörnyezetében uralkodó éghajlati viszonyok okoznak, másrészt a nehéz tárgyak emeléséből származó bántalmakat;
7. felhívja a Bizottságot annak elismerésére, hogy a nők által végzett munka hozzájárul a halászati termékek nyomonkövethetőségének javításához, ami elősegíti a fogyasztói igények megismerését, fokozza a halászati és akvakultúra-termékek minőségét és biztonságát, és bővíti a halászzal foglalkozó területek gazdasági, gasztronómiai és turisztikai lehetőségeit;
8. felszólít arra, hogy (az Európai Tengerügyi és Halászati Alap és/vagy más eszközök keretén belül) hozzanak létre vészhelyzetekben (természeti katasztrófák esetén) életbe léptethető egyedi támogatási mechanizmusokat, valamint olyan pénzügyi hozzájárulási mechanizmusokat, amelyek átmeneti halászati tilalom idején támogatást nyújtanak a halászok és családjaik számára, különösen azokon a területeken, ahol a halászat az egyetlen pénzkereseti lehetőség;
9. szükségesnek tartja a nők nemzeti és európai hálózatokba szerveződésének és ezáltal egyesülésének elősegítését és pénzügyi támogatását, egyrészt a nők halászati ágazatban betöltött szerepének jobb láttatása, a nők e tevékenységekhez való hozzájárulásának társadalmi tudatosítása és a tapasztalatcsere megkönnyítése céljából, másrészt azért, hogy a nők hangot adhassanak igényeiknek és követeléseiknek a helyi vezető testületek vagy bármely szerv előtt, egészen az európai szervezetekig;
10. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a halászat, az akvakultúra és a kapcsolódó ágazatok nőszerkezetei számára könnyítsék meg a finanszírozáshoz való hozzáférést, lehetővé téve számukra, hogy elképzeléseiket gyakorlatba ültessék, szervezeti

struktúrájukat megszilárdítsák, illetve a tapasztalatok és a helyes gyakorlatok cseréje érdekében kapcsolatba lépjenek más nőszervezetekkel;

11. szükségesnek tartja a nők tényleges részvételének támogatását és erősítését a konzultációs szervezetekben, a tanácsadó testületekben, a döntéshozó, képviselői, regionális testületekben vagy szakmai társulásokban, biztosítva ezzel, hogy a férfiakkal megegyező feltételek mellett vehessenek részt a döntéshozatalban mind az állami, mind a magánszektorban;

Az Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA) 2013-2020

12. mivel az Európai Tengerügyi és Halászati Alap 4. tengelye által nyújtott lehetőségeket csak egyetlen tagállam használta fel olyan projektek finanszírozására, amelyek kedvezményezettjei a nők, sürgeti a tagállamokat, hogy használják ki az ETHA által kínált lehetőségeket, és ezek révén:

- alkalmazzák az esélyegyenlőség elvét, mind az operatív programok kidolgozása, mind azok lebonyolítása vagy végrehajtása során;
- az ágazat újratervezésével és megfelelő létesítmények (például a hajókon és a kikötőkben kialakított öltözők) biztosításával támogassák a nők részvételét a halászati ágazat tevékenységeiben;
- támogassák a nők egyesületeit és szervezeti hálózataikat (a hálókészítő, a kirakodásban segédkező vagy a csomagolást végző nők szervezeteit);
- támogassanak a gyalogos kagylóhalászok munkakörülményeiből eredő problémák enyhítését célzó projekteket, többek között a szakmai és a családi élet összeegyeztetésének elősegítését;
- nyújtsanak támogatást a nők halászatban és akvakultúrában betöltött szerepének növelését és diverzifikálását célzó projektek számára;
- a szakképzések finanszírozása, a szakmai oktatás és tevékenységük szakmai elismerése révén könnyítsék meg a nők és fiatalok számára a képzésekhez való hozzáférést; a tagállamok e célból eljárásokat indíthatnának hivatalosan elismert képesítési bizonyítványok megszerzésére, valamint képzési központokat állíthatnának fel a különböző közösségekben hagyományosan a nők által végzett szakmai tevékenységek számára;
- segítsék elő a fiatalok munkához jutását, valamint a generációváltást, különösen a tengeri környezetben végzett fenntartható munkatevékenységek területén;
- ösztönözzék a szakképzést, különösen a halászati és akvakultúra-ágazatban dolgozó nők esetében, hogy a nők nagyobb eséllyel kerülhessenek – a férfiakéval megegyező javadalmazással – vezető, szakképesítést igénylő műszaki és igazgatási pozíciókba a halászat területén;
- növeljék a nők halászatban betöltött szerepét, és támogassák különösen a szárazföldön végzett tevékenységeket, valamint a halászathoz kapcsolódó – mind a kitermelés,

mind a feldolgozás, forgalomba hozatal és értékesítés során végzett – tevékenységeket;

- támogassák a nők által indított vállalkozói kezdeményezéseket, többek között adott esetben a halászati ágazathoz kötődő bizonyos tevékenységek gazdasági diverzifikálását, többek között a muzeológia, a kulturális hagyományok, a kézművesség, a gasztronómia és a vendéglátás területén folytatott tevékenységeket;
- támogassák a halászathoz nem kapcsolódó tevékenységekre irányuló vállalkozói kezdeményezéseket azokon a part menti területeken, ahol a halászati reform végrehajtása következtében munkahelyek szűntek meg;

13. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak a nők munkája során felmerülő sajátos nehézségek áthidalását lehetővé tevő kedvezményes hitellehetőségeket, az ETHA keretében folytatott nemzeti programokba beilleszthető projektek finanszírozása céljából;

14. kéri a tagállamokat, hogy támogassák a nők üzleti kezdeményezéseit, kedvező mikrohitelrendszer könnyebbé tétele révén, valamint megfelelő tájékoztatás rendelkezésre bocsátásával a finanszírozási lehetőségeket illetően;

15. felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek lépéseket a halászati területeken, különösen a teljes mértékben a halászáttól függő területeken a helyi infrastruktúra fejlesztése és modernizálása, a gazdasági tevékenységek diverzifikálása és az életminőség javítása érdekében, hogy biztosítsák e területek fenntartható fejlődését, ugyanakkor küzdve általánosságban a szegénység ellen – különösen ott, ahol nők és gyermekek is érintettek –, és a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséért;

16. megismétli a „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogrammal (2014–2020) kapcsolatos eljárás keretében elfogadott álláspontokat, amelyek szerint ösztönözni kell a nők részvételét az egész kutatásban, a projekteken és a tudományos szakterületeken, különösen azokat, akik szakmai tevékenysége a tengerekkel kapcsolatos tudáshoz kötődik;

17. kéri a tagállamokat, hogy

- ismerjék el jogilag azoknak a nőknek a munkáját, akik anyagilag hozzájárulnak a családok egységéhez, valamint azokat, akik ezt akár javadalmazás nélkül teszik;
- garantáljanak támogatást a nők számára, munkánélküli ellátást biztosítva nekik, amennyiben (átmenetileg vagy tartósan) elveszítik munkájukat, valamint nyugdíjjogosultságot, a szakmai és családi élet összeegyeztethetőségét, a szülési szabadság lehetőségét (családi státuszuktól függetlenül), társadalombiztosítási és ingyenes egészségügyi szolgáltatásokat, valamint a tengeri környezetben végzett munka és a halászat során felmerülő kockázatokkal szembeni védelmet;

18. megjegyzi, hogy a Parlament a közös halászati politika külső dimenziójáról szóló, 2012. november 22-i állásfoglalásának 28. bekezdésében kéri, hogy a WTO-n belül az EU törekedjen azon országok szankcionálására, amelyek a nőkkal szemben pedig hátrányos megkülönböztetést alkalmaznak, továbbá az állásfoglalás 45. bekezdésében felkéri a

Bizottságot, hogy a halászati megállapodásokra irányuló tárgyalások során biztosítsa, hogy a parti államok a fejlesztésre nyújtott ágazati támogatás jelentős részét a nők halászati ágazatban betöltött szerepének elismerésére, előmozdítására és diverzifikálására különítsék el, továbbá hogy biztosítsa az egyenlő bánásmód és a nemek közötti egyenlőség elvének alkalmazását különösen a képzés, valamint a finanszírozáshoz és hitelekhez való hozzáférés tekintetében;

19. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a halászati ágazatra is kiterjedő gazdasági partnerségi megállapodásokba foglalják bele és azokban garantálják az európai nemi dimenziót;

A közös halászati politika új alaprendelete

20. felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a közös halászati politika halászati erőforrásokhoz való – átlátható környezeti, társadalmi és gazdasági jellegű kritériumok alapján történő – hozzáférésre vonatkozó célkitűzései teljesítéséről, és ennek során az egyenlő bánásmód és a nemek közötti egyenlőség elvének alkalmazásáról;
21. felhívja a tagállamokat, hogy a nők munkajogi státuszát a tevékenységek átmeneti szüneteltetése esetén, többek között a biológiai nyugalmi időszak alatt is ismerjék el;
22. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a 2010/41/EU irányelv végrehajtásáról, hogy a halászati ágazatban működő családi vállalkozásokban teljes vagy részmunkaidőben dolgozó, vagy a házastársukat vagy élettársukat segítő nők, akik ezáltal hozzájárulnak saját maguk és családjuk gazdasági fenntarthatóságához, valamint az e tevékenységet megélhetési célból folytató és családi egységhez nem tartozó nők a magánvállalkozókkal azonos jogi elismerésben és társadalmi juttatásokban részesüljenek;
23. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak.

INDOKOLÁS

E jelentés célja, hogy a közös halászati politika reformjával összefüggésben megerősítse a Halászati Bizottságnak és a Nőjogi Bizottságnak a nők halászati és akvakultúra-ágazatban betöltött társadalmi-gazdasági szerepével kapcsolatos ismereteit, ajánlásait és kezdeményezéseit.

Az Európai Parlament Halászati Bizottságában az utóbbi évek során kidolgozott, a nemek közötti egyenlőségnek a közös halászati politika keretein belüli előmozdításával foglalkozó speciális dokumentumok és intézkedések többek között a következők: az Európai Parlament (a Halászati Bizottság) „A nők hálózatai: halászat, gazdálkodás és diverzifikáció” című állásfoglalása (2004/2263(INI)), a Közös Halászati Alap (2007–2013), és különösen „A nők szerepe és fenntartható fejlődés a halászat különböző területein” címmel 2010-ben megtartott meghallgatás, ahol nyilvánvalóvá váltak azok a nehéz körülmények, amelyekkel a nők a halászat világában szembesülnek, valamint az, hogy a nők szerepét a halászati politika valamennyi területén támogatni kell.

2013. október 14-én került sor a Halászati Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság közös meghallgatására a nőknek az európai halászatban és akvakultúrában betöltött szerepéről, ahol elemezték a nők helyzetét a halászati ágazatban, szerepüket a part menti községek új lehetőségeinek megteremtésében, a nők hálózatainak létrehozását és a jó gyakorlatok cseréjét támogató intézkedések új fejleményeit, a nemek közötti egyenlőség szempontjainak integrálását az Európai Halászati Alap különböző szakaszaiba, különösen az Alap 4. tengelyébe, valamint a közös halászati politika reformja által kínált jövőbeli kilátásokat.

A közös halászati politika folyamatban lévő reformja kapcsán kiemelendő a kisüzemi part menti halászatról, a hagyományos kisüzemi halászatról, valamint a közös halászati politika reformjáról szóló jelentés (2011/2292(INI)), amely a nők halászatban betöltött szerepe tekintetében nagy jelentőséggel bír – szociális és munkaügyi körülményeik javításával és társadalmi, gazdasági és kulturális szerepükkel összefüggő – fogalmakat foglal össze, továbbá a közös halászati politika reformjáról szóló átfogó közlemény (2011/2290(INI)). Ez utóbbi a nők által a halászati ágazatban végzett munka nagyobb jogi és társadalmi elismerésének szükségességét, valamint a nők családi gazdálkodásban – az élettársi közösségeket is ideértve – betöltött szerepét hangsúlyozta.

A nők halászati és akvakultúra-ágazaton belüli társadalmi-gazdasági jelentősége ellenére a különböző tervek, programok és a halászatra vonatkozó jogszabályok ritkán utalnak konkrétan arra, hogy a nőknek egyenlő feltételek mellett kell hozzáférniük a halászathoz kapcsolódó munkákhoz.

A nők által a halászat területén végzett munka és az ahhoz kötődő tevékenységek – a családi vállalkozások számára egyre nehezebb jelenlegi gazdasági környezetben – gyakran láthatatlanok maradnak és mintegy kiegészítik társuk munkáját. Ezekért a tevékenységekért nem jár sem fix fizetés, sem szociális juttatások. Ráadásul egyes nők számára e

tevékenységek jelentik az egyetlen megélhetési forrást.

A nők halászatban belüli szerepére vonatkozó statisztikai adatok szűkössége és hozzáférhetetlensége nagymértékben akadályozza a nők által betöltött funkciók és gazdasági súlyuk értékelését. A nők halászati és akvakultúra-ágazaton belüli munkaügyi helyzetének részletes megismerése nehézségekbe ütközik, mivel az adatok nem nemek és halászati tevékenység típusok szerinti bontásban állnak rendelkezésre, és nagyrészt a halászati termelésre vonatkoznak.

Az új közös halászati politikának elő kell segítenie a tengeri környezet védelmét és különösen a jó környezetvédelmi állapot 2020-ig történő elérését, ahogyan azt az Európai Parlament és a Tanács a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló 2008/56/EK irányelve (a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) meghatározza, ezért figyelembe kell venni a kisüzemi part menti halászatban a nők által végzett munkát, tekintettel arra a jelentős szerepre, amelyet a nők – a tengeri környezetet tiszteletben tartó munkájuk révén – az említett irányelv betartása szempontjából játszanak.

Szem előtt kell tartani továbbá, hogy a jelenlegihez hasonló recessziók vagy gazdasági válságok elsősorban a nőket és a fiatalokat érintik, és hogy legelőször az ő foglalkoztatási lehetőségeik, fizetésük és munkakörülményeik romlanak.

Európában a halászat területén jelenleg néhány női szervezet és szövetség működik, amelyek a nők egyenlő jogainak védelmével és tanácsadással foglalkoznak, és lehetővé teszik a kapcsolatok fenntartását, a jobb koordinációt és a támogatásokhoz való hozzájutást. 2008-ban az EU-ban 18 helyi vagy regionális szinten működő szervezet, 4 nemzeti szervezet, 1 nemzeti hálózat, 3 transznacionális hálózat és 1 európai hálózat létezett.

A legnagyobb európai női hálózat az AKTEA, amelynek céljai között szerepel többek között a nők halászatban, akvakultúrában és az ezekhez kapcsolódó tevékenységekben betöltött szerepének láthatóvá tétele, a nők ezen ágazatokhoz való hozzájárulásának tudatosítása, a nők ezen ágazatok döntéshozatali folyamataiban való részvételének elősegítése, a tapasztalatcsere stb.

Minden egyes tevékenységi terület fejlesztése és professzionalizációja számára a képzés jelenti az egyik legfontosabb tényezőt. A nők által a kisüzemi part menti halászat területén végzett feladatokat hivatalos tanfolyamok révén kell szabályozni, amelyek elősegítik a foglalkozások folytonosságának fenntartását a társadalomban. Hangsúlyozni kell ezenkívül, hogy a halászati ágazatban dolgozó nőknek meg kell tanulniuk a vállalkozások vagy családi gazdaságok speciális tevékenységeinek és az irányítással kapcsolatos tevékenységek folytatásához szükséges számítástechnikai eszközök használatát.

Jelenleg van folyamatban a 2013–2020 közötti időszakra szóló Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA) létrehozása, amely az Unió halászati és akvakultúra-ágazatában a legfontosabb finanszírozási eszközt képezi.

A tagállamoknak az új ETHA segítségével gondoskodniuk kell arról, hogy a halászati ágazatban dolgozó fiatalok és nők folyamatos képzésben részesüljenek, hogy ezáltal

érvényesülhessenek a halászati munkaerőpiacán, és valamennyi képviseleti szervben jelen lehessenek és feljebb léphessenek.

Biztosítaniuk kell emellett a halászati és akvakultúra-ágazatban működő nőszervezetek fejlesztését és fenntartását célzó támogatásokat, fokozva a nők jelenlétét, a nőkkel szembeni bizalmat és társadalmi elismerésüket.

Ki kell emelni továbbá azt a fontos munkát, amit a tengeri környezettel foglalkozó női kutatók különösen a nők halászati ágazatban való foglalkoztatása és az erőforrások állapota kapcsán végeznek, amely munka – az éghajlatváltozás lehetséges hatásainak előrejelzése révén – alapvető a fenntartható tengeri gazdálkodáshoz.

Az ETHA-ról szóló rendelet 79. cikke egyebek mellett a támogatható művelet típusok között említi a tudományos elemzést és a KHP végrehajtásával összefüggő műveleteket, a többéves nemzeti mintavételi programokat, a tengeren végzett kutatási felméréseket stb., azonban hangsúlyozni kell annak a fontosságát, hogy az új ETHA biztosítsa a nők halászati és akvakultúra-ágazatban való foglalkoztatására és az ágazatban betöltött társadalmi-gazdasági szerepükre vonatkozó adatok gyűjtését és folyamatos elemzését. E követelmény teljesítése elősegítené az ETHA-ról szóló rendelet III. mellékletében foglalt általános feltételrendszernek való megfelelést is, amely szerint a „*nemek közötti egyenlőség előmozdítására vonatkozó kifejezett stratégia eredményes végrehajtását és alkalmazását*” többek között „*a nemekre lebontott adatok gyűjtését, elemzését és mutatók kidolgozását, valamint a nemek közti egyenlőséget előmozdító tényalapú politikák kialakítását célzó rendszer*” biztosítja.

Az új ETHA-nak ezenkívül támogatást kell biztosítania mindazoknak a nőknek, akik a háttérben végzett munkájukkal, házastársként, élettársként vagy ehhez hasonló státuszban, hozzájárulnak a családi gazdálkodáshoz.

A halászati politikáról szóló új alaprendelet 2. cikke megállapítja azokat az általános alapelveket, amelyeknek a halászati politikát szabályozniuk kell, 7. cikke pedig célkitűzéseket határoz meg az erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás tekintetében, és intézkedéseket irányoz elő a halászati tevékenységek tengeri biológiai sokféleségre és tengeri ökoszisztémákra gyakorolt negatív hatásainak minimalizálása céljából. E célkitűzések elérése érdekében feltétlenül ki kell emelni a kagylóhalászatot folytató nők tevékenységét, akik fenntartható módon és a populációkat és azok regenerációját figyelembe véve gazdálkodnak az erőforrásokkal, mert tudják, hogy ha túllépik a megfelelő mennyiségi határértéket, akkor a jövőben nem lesz elegendő erőforrásuk.

Az új közös halászati politikának biztosítania kell a következőkkel kapcsolatos célkitűzések teljesítését: az egyenlőség elve, a nők halászatban betöltött társadalmi-gazdasági szerepének történelmi elismerése, a nemi alapú hátrányos megkülönböztetés tilalma, munkanélküliség esetén szükséges szociális intézkedések és támogatások, a nők bizottságokban, tanácsadó testületekben és szervezetekben való részvételének támogatása, valamint megfelelő pénzügyi eszközök, szociális intézkedések és támogatások biztosítása a halászatban dolgozó nők tevékenységének biológiai nyugalmi időszak alatti szünetelése esetén.

Összefoglalva, nyilvánvaló, hogy a halászati ágazatban dolgozó nők számos igényét kell még kielégíteni. Szabályozni kell a nők munkakörülményeit és azokat a férfiakéival azonossá kell tenni, biztosítani kell, hogy az ágazat munkakörülményei vonzóak legyenek a következő generációk számára, és el kell ismerni a nők szerepét a halászat fenntartható fejlesztésében. Ezért elengedhetetlen, hogy a közös halászati politika reformja alapul szolgáljon a különböző támogatásokhoz, iránymutatásokhoz, képzési tervekhez és programokhoz, valamint a nők jogainak elismeréséhez és egyenlő jogaik megteremtéséhez, amelyek együttvéve jobb és stabilabb jövőt biztosítanak a halászati ágazatban dolgozó nők számára.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	23.1.2014
A zárószavazás eredménye	+: 32 -: 3 0: 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	John Stuart Agnew, Kriton Arsenis, Edit Bauer, Alain Cadec, Marije Cornelissen, Edite Estrela, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Dolores García-Hierro Caraballo, Iratxe García Pérez, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Isabella Lövin, Astrid Lulling, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Elisabeth Morin-Chartier, Krisztina Morvai, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Maria do Céu Patrão Neves, Ulrike Rodust, Raül Romeva i Rueda, Joanna Senyszyn, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Struan Stevenson, Isabelle Thomas, Jarosław Leszek Wałęsa, Marina Yannakoudakis, Inês Cristina Zuber
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Izaskun Bilbao Barandica, Anne Delvaux, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Nicole Kiil-Nielsen, Christa Kläß, Antolín Sánchez Presedo, Angelika Werthmann
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Elisabetta Gardini, Anna Hedh